

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนด บรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย พ.ศ. 2540 พ.ศ.

ความจำเป็น

เพื่อให้บรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย (บตท.) สามารถดำเนินธุรกรรมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัยของประเทศผ่านทางธุรกรรมที่หลากหลาย และสามารถบริหารองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามภาวะเศรษฐกิจและการเงินที่เปลี่ยนแปลงไป

ประเด็นที่แก้ไข

1. ปรับปรุงคำนิยามคำว่า “ตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย” ให้ครอบคลุมถึงการระดมทุนในรูปแบบต่าง ๆ ที่มีการนำสินทรัพย์มาใช้ให้เกิดประโยชน์สำหรับการระดมทุน เช่น การออกตราสารหนี้ที่ค้ำประกันด้วยสินเชื่อที่อยู่อาศัยที่มีคุณภาพ (Covered Bond) เพื่อเพิ่มช่องทางการระดมทุนของ บตท. และเพิ่มทางเลือกในการลงทุนในตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยให้กับนักลงทุน
2. ขยายขอบเขตการประกอบธุรกิจ
 - (1) รับโอนสินทรัพย์จาก “ผู้ประกอบการธุรกิจให้กู้ยืมเงินโดยวิธีรับจำนองอสังหาริมทรัพย์”
 - (2) ก่อตั้งทรัสต์หรือเป็นทรัสต์ตามกฎหมายว่าด้วยทรัสต์ เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน
 - (3) เป็นที่ปรึกษาทางการเงิน หรือกิจการรับบริหารจัดการธุรกรรมทางการเงินที่อยู่ภายใต้วัตถุประสงค์ของ บตท.
 - (4) จัดตั้งหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัดหรือเข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่นได้
 - (5) อื่น ๆ ที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยตามที่คณะกรรมการ บตท. กำหนดโดยความเห็นชอบของ รมว. กค.
3. ตัดกรรมการผู้แทน ธปท. ออก เนื่องจาก ธปท. ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้กำกับดูแลสถาบันการเงินเฉพาะกิจ
4. ขยายขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ บตท. ให้สามารถกำหนดหลักเกณฑ์ คุณสมบัติ และมาตรฐานสัญญา เพื่อรองรับการโอนสินทรัพย์จากบุคคลอื่นได้ (เพื่อให้สอดคล้องกับข้อ 2 (1))
5. แก้ไขหลักเกณฑ์การค้ำประกันเงินกู้ของ บตท. และเพิ่มบทบัญญัติให้ บตท. เป็นสถาบันการเงินภาครัฐ เพื่อให้เป็นไปตาม พรบ. การบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. 2548

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- มีความคล่องตัวในการบริหารจัดการองค์กร
- ดำเนินธุรกรรมได้หลากหลายมากยิ่งขึ้น
- พัฒนาตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยของประเทศ
- ก่อให้เกิดเม็ดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ

